

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

žalobce: **Mgr. F. Š.**, narozený „X“,
bytem „X“,
t. č. ve Vazební věznici Praha – Pankrác, Soudní 988/1 140 57 Praha 4,

proti

žalované: **Vězeňská služba České republiky**,
se sídlem Soudní 1672/1a, 140 00 Praha 4,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované,

takto:

Věc se postupuje Městskému soudu v Praze.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 7. 11. 2018 se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti žalované. Dle žaloby požádal žalobce dopisem ze dne 20. 6. 2018 žalovanou podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění ozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), o poskytnutí informací týkajících se otázek vězeňství, a to v oblasti ubytování. Žalovaná se po obdržení žádosti snažila přenést svou informační povinnost na Generální ředitelství Vězeňské služby České republiky, s čímž žalobce nesouhlasil. O žalobcem podané stížnosti proti tomuto postupu dosud nebylo rozhodnuto, přestože zákonná lhůta k vyřízení stížnosti uplynula. Žalobce proto navrhuje, aby soud podle ust. § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přikázal žalované ve lhůtě 15 dnů od doručení rozhodnutí zjednat nápravu při vyřizování žádosti žalobce a vydat rozhodnutí ve věci.
2. Podle ust. § 7 odst. 2 s. ř. s. je k řízení místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.
3. Podle ust. § 7 odst. 6 věty první s. ř. s. platí, že pokud není soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému.
4. Soud v rámci zkoumání své místní příslušnosti zjistil, že v dané věci měla do práv žalobce svou nečinností při vydání rozhodnutí ve věci poskytnutí informací dle informačního

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zákonu zasáhnout Vězeňská služba Česká republiky. Přestože žalobce jako žalovanou označil Vězeňskou službu České republiky, Věznici Bělušice, tak nicméně platí, že se domáhal poskytnutí informací po Vězeňské službě České republiky jakožto povinném subjektu ve smyslu ust. § 2 odst. 1 informačního zákona. V rozsudku ze dne 26. 9. 2018, č. j. 4 As 269/2018-15 (dostupném na www.nssoud.cz), Nejvyšší správní soud přitom dovodil, že věznicím, které jsou dle ust. § 1 odst. 4 zákona 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, organizačními jednotkami Vězeňské služby České republiky, jakožto orgánu státní správy s celostátní působností, žádný zákon nevymezuje v oblasti poskytování informací podle informačního zákona samostatnou rozhodovací pravomoc. Věznice tedy nemají v této oblasti postavení správního orgánu ve smyslu ust. § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., a nelze je tudíž pro účely určení místně příslušného soudu podle ust. § 7 odst. 2 s. ř. s. považovat za správní orgán, který zasáhl do práv žalobce nečinností při vydání rozhodnutí ve věci poskytnutí informací.

5. Soud na základě shora uvedených úvah dospěl k závěru, že správním orgánem, který podle ust. § 7 odst. 2 věta první s. ř. s. zasáhl do práv žalobce, je Vězeňská služba České republiky se sídlem Soudní 1672/1a, Praha 4.
6. K projednání žaloby je proto podle bodu 1 Přílohy č. 2 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, místně příslušným Městský soud v Praze. Na základě shora uvedeného zdejší soud tedy konstatuje, že není místně příslušný a po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému ve smyslu ust. § 7 odst. 6 s. ř. s., jelikož sídlo Vězeňské služby České republiky se nachází v obvodu tohoto soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 4. prosince 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu